ECLI:LV:ZRT:2025:0903.19530038825.2.S

Lietas Nr. 19530038825
K73-0926-25/50

Zemgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2025.gada 3.septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Ligita Sprigule,

piedaloties prokurorei M.Dārziņai

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.^{1}panta un 185.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] Apsūdzētais /Persona A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2025. gada 14. februāra lēmumu lietā Nr./Lietas numurs/ /Persona A/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp, /Persona A/ noteikts aizliegums satikties, uzturēt fizisku vai vizuāli saskari un jebkurā veidā sazināties ar /Persona C/.

Ar minēto tiesas lēmumu /Persona A/ iepazīstināts 2025. gada 14. februārī, ko viņš apliecināja ar savu parakstu.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināllatbildību to nepildīšanas gadījumā, 2025.gada 24.februārī plkst.17.46 /Persona A/ no mobilā tālruņa numura /Tālrunis A/ uz /Persona C/ mobilā tālruņa numuru /Tālrunis B/ nosūtīja divas īsziņas.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 168.^{1}pantā.

[2] /Persona A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2025.gada 14.februāra lēmumu lietā Nr./Lietas numurs/ /Persona A/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp, /Persona A/ noteikts aizliegums satikties, uzturēt fizisku vai vizuāli saskari un jebkurā veidā sazināties ar /Persona C/.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināllatbildību to nepildīšanas gadījumā, 2025. gada 2. aprīlī laika posmā no plkst.00.13 līdz plkst.01.27 /Persona A/, būdams alkohola ietekmē, no mobilā tālruņa numura /Tālrunis A/ uz /Persona C/ mobilā tālruņa numuru /Tālrunis B/ nosūtīja 59 īsziņas.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 168.^{1}pantā.

[3] /Persona A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu šādos apstākļos.

2025. gada 2. aprīlī plkst.00.10 /Persona A/, būdams alkohola ietekmē, dusmu vadīts, nolūkā sabojāt svešu mantu piegāja pie /Persona C/ piederošās automašīnas/Transportlīdzeklis A/ , valsts reģistrācijas Nr. /Transportlīdzekļa A reģistrācijas numurs/, kura bija novietota pie garāžas /Adrese A/.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /Persona A/ ar nazi tīši sadūra iepriekš norādītās automašīnas/Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas Nr. /Transportlīdzekļa A reģistrācijas numurs/, abas kreisās puses riepas, katru 107*euro* vērtībā, tās sabojājot.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /Persona A/ piegāja pie automašīnas/Transportlīdzeklis B/, valsts reģistrācijas Nr. /Transportlīdzekļa B reģistrācijas numurs/, kura bija novietota /Adrese B/, pretī ēkai Nr.10, un ar nazi tīši sadūra abas labās puses riepas, katru 59,29*euro* vērtībā, tās sabojājot. Abu automašīnu riepu lietošanas vērtība samazinājās tādā mērā, ka tās vairs nevarēja pilnvērtīgi izmantot pēc tās nozīmes bez atbilstoša remonta.

Tādā veidā /Persona A/ tīši bojāja /Persona C/ piederošo mantu, nodarot viņai

mantisko zaudējumu 332,58 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[4] Nopratināts kā apsūdzētais /Persona A/ pilnīgi atzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās un lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Neatzina cietušās pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju- 5000*euro*.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu. Tiesa pārbaudīja pieteiktā kaitējuma kompensācijas pamatotību.

[5] /Persona A/ darbības tiesa kvalificē pēc Krimināllikuma 168.^{1}panta, jo apsūdzētais nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību un pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, jo /Persona A/ tīši bojāja svešu, /Persona C/ piederošu mantu.

Krimināllikuma 46.pants noteic, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, nosakot soda veidu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā tas noteikts Krimināllikuma 46.panta trešajā daļā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu Krimināllikuma 168.^{1}pantā paredzētais noziedzīgais nodarījumus klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kura izdarīšanu šī panta sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu paredzētais noziedzīgais nodarījumus klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kura izdarīšanu šī panta sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

[6] No IeM Informācijas centra izdrukas redzams, ka /Persona A/ agrāk nav sodīts.

/Persona A/ paskaidrojumi tiesas sēdē apstiprina, ka nestrādā, apgādībā viens bērns.

/Persona A/ šajā procesā aizturēts 2025.gada 2.aprīlī plkst.16.58, atbrīvots 17.55(lietas 83.lapa)

[7] Tiesa vērtē /Persona A/ izdarīto noziedzīgo norādījumu raksturu, to, ka /Persona A/ izdarīja divus noziedzīgus nodarījumus- noziegumu vērstu pret ģimeni un nepilngadīgajiem un pret personas īpašumu, viņa darbību rezultātā nav iestājušās smagas sekas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa konstatē apsūdzētā /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli- vaļsirdīgo atzīšanos, izdarītā nožēlošanu.Tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicināja procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas liecina par viņu attieksmi pret apsūdzību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina tas, ka noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un pēc Krimināllikuma 168.^{1} panta- izdarīts 2025.gada 2.aprīlī-ir izdarīti alkohola reibumā.

[8] Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /Persona A/ par visiem izdarītajiem noziegumiem piemērojams likumā noteiktais sods-sabiedriskais darbs, jo /Persona A/ iepriekš nav bijis sodīts, izdarījis mazāk smagus noziegumus.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā, piemērojot ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu-sabiedrisko darbu, var sasniegt Krimināllikuma 35.pantā noteiktos soda mērķus. /Persona A/ galīgais sods ir nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmajai daļai, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu /Persona A/ soda laikā ieskaitāms aizturēšanas laiks 2025.gada 2.aprīlī, kas atbilst astoņām sabiedriskā darba stundām.

/Persona A/ šajā procesā ir piemērots drošības līdzeklis-dzīvesvietas maiņas paziņošana. Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis ir atstājams negrozīts, līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[9] Cietusī /Persona C/, pirmstiesas procesā, pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju-760,16*euro*, par sabojātajām transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis A/ un /Transportlīdzeklis B/ riepām un morālā kaitējuma kompensāciju -5000*euro*par radītajām morālajām ciešanām, ko radīja /Persona A/,pārkāpjot nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību. Tiesas izmeklēšanas laikā /Persona C/ samazināja materiālā kaitējuma kompensāciju, jo /Persona A/ cietušajai ir daļēji atlīdzinājis materiālos zaudējumus -200*euro*.Cietusī samazināja arī morālā kaitējuma kompensāciju uz 1000*euro.*

Cietusī tiesas sēdē paskaidroja, ka /Persona A/ darbības 2025.gada 14.februārī un 2.aprīlī radījušas viņai morālās ciešanas, viņai tika traucēts nakts miers.

Apsūdzētais /Persona A/ atzina materiālā kaitējuma kompensāciju, bet neatzina morālā kaitējuma kompensācijujo uzskata, ka pārkāpjot nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību nav sagādājis /Persona C/ morālās ciešanas, ko apstiprina lietai pievienotā sarakste ar cietušo apsūdzībā minētajā laikā.

Kriminālprocesa likuma 350.pants noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa noteic, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs[..].

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas[..] morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskās traumas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktam apsūdzētais ir persona, kurai var uzlikt kompensācijas samaksāšanas pienākumu.

Tiesa atzīst, ka cietušās materiālā kaitējuma kompensācija-560,16*euro* ir pamatota un piedzenamas pieteiktajā apmērā, ko atzina arī pats apsūdzētais, bet morālā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Kriminālprocesa likuma 22.pants „Tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu" nosaka: „*personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.*" Šis Kriminālprocesa likumā deklarētais kriminālprocesa pamatprincips par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu korespondē Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā noteiktajam, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstošu atlīdzinājumu, kā arī atbilst 1983.gada 24.novembra Eiropas Konvencijas par kompensāciju piešķiršanu vardarbīgu noziegumu upuriem un Eiropas Padomes Direktīvas 2004/80 EK (2004.gada 20.aprīlis) „Par kompensāciju noziegumos cietušajiem" garam.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju sīki reglamentē Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā „Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas, kuras, kā norādījis Latvijas Republikas (turpmāk LR) Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2007.gada 20.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-269/2007, faktiski satur arī materiālo tiesību normas. Līdz ar to, izlemjot pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, tostarp arī par morālo aizskārumu, tiesai jāvadās no tām (*skat: Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā,* https://www.at.gov.lv/lv/tiesu-prakse/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas).

Tiesa neapšauba, ka pārkāpjot lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību /Persona A/ ir sagādājis morālās ciešanas cietušajai, tomēr, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, cietušās un apsūdzētā paskaidrojumus tiesas sēdē tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā cietušajai nav nosakāma kaitējuma kompensācija.

Tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to ka Krimināllikuma 168.^{1} pantā paredzētā nozieguma izdarīšanas rezultātā nav iestājušās paliekošas sekas, nav konstatējamas cietušās fiziskās un garīgās ciešanas. Pārkāpjot tiesas nolēmumu /Persona A/ nav fiziski un verbāli vērsies pret cietušo /Persona C/.

Tiesa norāda, ka kompensācijas nenoteikšana vai pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas neliedz personai tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Nenosakot kaitējuma kompensāciju cietušajam, netiek pieļauts Kriminālprocesa likuma 22.panta nosacījumu pārkāpums, jo tas neliedz personai tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskajā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 527., -531. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.^{1}panta - par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2025.gada 24.februārī- un sodīt ar sabiedrisko darbu uz sešdesmit stundām.

/Persona A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.^{1}panta -par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2025.gada 2.aprīlī- un sodīt ar sabiedrisko darbu uz septiņdesmit stundām.

/Persona A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un sodīt ar sabiedrisko darbu uz simtu piecdesmit stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgo sodu /Persona A/ noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus-sabiedrisko darbu uz trīssimt stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu /Persona A/ soda laikā ieskaitīt aizturēšanas laiku 2025.gada 2.aprīlī, kas atbilst astoņām sabiedriskā darba stundām.

Noteikt, ka /Persona A/ izciešamā soda daļa sprieduma dienā ir divi simti deviņdesmit divas sabiedriskā darba stundas.

Noteikt /Persona A/ pienākumu, 10 darbdienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas, pieteikties soda izpildei Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Piedzīt no /Persona A/ /Persona C/labā materiālā kaitējuma kompensāciju 560,16*euro*.

Noteikt /Persona A/ labprātīgai maksājuma izpildei 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu, nekavējoties iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Morālā kaitējuma kompensāciju /Persona C/, nenoteikt.

/Persona A/ piemēroto drošības līdzekli-dzīvesvietas maiņas paziņošanu, negrozīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darbdienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai, no pilna sprieduma pieejamības dienas-2025.gada 26.septembra- sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā Tukumā.

Tiesnese (paraksts)* Ligita Sprigule

**Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu*